

TITLUL VIII

Accize

CAPITOLUL I

Regimul accizelor armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art. 328. – (1) Accizele armonizate sunt venituri datorate la bugetul statului și care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice prevăzute la secțiunea a 4-a din prezentul capitol;
- b) tutun prelucrat prevăzut la secțiunea a 5-a din prezentul capitol;
- c) produse energetice și energia electrică prevăzute la secțiunile 6 și 7 din prezentul capitol.

Definiții

Art. 329. - În înțelesul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 328 alin. (2), supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

2. producția și transformarea produselor accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum, precum și operațiunile de extracție a produselor energetice;

3. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale, să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

4. antrepozitul fiscal este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, în condițiile prevăzute de prezentul capitol;

5. Tratat înseamnă Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

6. stat membru și teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene căruia i se aplică Tratatul, în conformitate cu art. 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană și art. 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu excepția teritoriilor terțe;

7. Uniunea Europeană și teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 6;

8. teritorii terțe înseamnă teritoriile prevăzute la art. 330 alin. (1) și (2);

9. țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

10. procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum și oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;

11. regim suspensiv de accize înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

12. import de produse accizabile înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Uniunii Europene, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum și ieșirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

13. destinatar înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să primească, în cadrul activității sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

14. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulație în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92;

15. importator autorizat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activității sale, produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre;

16. utilizator final înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din norme să primească, în cadrul activității sale, produse accizabile în regim de exceptare/scutire de la plata accizelor destinate a fi utilizate în scopurile prevăzute de aceste regimuri;

17. autoritate competentă reprezintă autoritatea definită potrivit prevederilor din norme;

18. supraveghere fiscală în domeniul accizelor reprezintă acțiunile și/sau procedurile de intervenție ale autorității competente pentru prevenirea, combaterea și sancționarea fraudei fiscale;

19. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, așa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din norme;

20. accize percepute reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize, și care urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute de prezentul capitol;

21. marcajele reprezintă hârtii de valoare cu regim special, respectiv timbre și banderole, care se tipăresc de către Compania Națională „Imprimeria Națională” S.A.;

22. marcatori și coloranți reprezintă substanțele utilizate pentru marcarea și colorarea produselor energetice;

23. denaturarea reprezintă operațiunea/procesul prin care alcoolului etilic sau produselor alcoolice li se adaugă substanțele prevăzute prin norme astfel încât acestea să fie impropriei consumului uman;

24. grad alcoolic reprezintă proporția de alcool absolut, exprimată în procente volumetrică măsurată la temperatura de 20⁰ C, conținută într-o soluție hidroalcoolică;

25. hectolitru alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, măsurați la temperatura de 20⁰ C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic;

26. gradul Plato reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4° C aferentă berii, respectiv bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice;

27. consumator final de gaz natural/energie electrică reprezintă persoana fizică sau juridică care nu este licențiat de autoritatea de reglementare competentă și/sau care utilizează aceste produse.

Alte teritorii

Art. 330. - (1) Sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- a) insulele Canare;
- b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- c) insulele Aland;
- d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terțe și teritoriile care intră sub incidența art. 355 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- a) insula Helgoland;
- b) teritoriul Busingen;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno;
- f) Campione d'Italia;
- g) apele italiene ale lacului Lugano.

(3) Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație:

- a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;
- b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
- c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
- d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
- e) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică mutatis mutandis intrării produselor

accizabile pe teritoriul Uniunii Europene care provin din unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(5) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor din teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică mutatis mutandis ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Uniunii Europene care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(6) Secțiunile a 9 - a și a 15 - a din prezentul capitol nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Faptul generator

Art. 331. - Produsele accizabile sunt supuse regimului accizelor la momentul:

- a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Uniunii Europene;
- b) importului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Exigibilitatea

Art. 332. - (1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor aplicabile sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Eliberarea pentru consum

Art. 333. - (1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

- a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;
- b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;
- c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;
- d) importul de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;
- e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către o persoană a produselor accizabile care au fost eliberate în consum în alt stat membru și pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situațiile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situațiile prevăzute la art.386 alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii prevăzute la art. 380;

c) în situațiile prevăzute la art. 386 alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit sau exceptat de la plata accizelor, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea, respectiv exceptarea, atrage obligația de plată a accizelor.

(5) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(6) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deținut într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deținut într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu a fost emisă o nouă autorizație.

(8) În sensul prevederilor alin. (6), prin produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum se înțelege produse accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(9) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 15-a din prezentul capitol, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene.

(10) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ține de natura produselor sau ca urmare a unui caz

fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu sunt considerate eliberare pentru consum.

(11) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente.

(12) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene, este asimilată unei operațiuni de export.

Plătitori de accize

Art. 334. - (1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce privește ieșirea de produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum este prevăzută la art. 333 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare iar, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 397 alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 341 alin. (1) și (2), precum și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentară al acestei ieșiri;

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 333 alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 333 alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei producții neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum este prevăzut la art. 333 alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt

declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie, iar fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

SECȚIUNEA a 2-a

Nivelul și calculul accizelor

Nivelul accizelor

Art. 335. - (1) Nivelul accizelor este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu și se aplică începând cu 1 ianuarie 2016, cu excepția nivelului accizelor pentru țigarete care se aplică de la data de 1 aprilie 2016. Pentru anii următori, nivelul accizelor aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an, respectiv 1 aprilie a fiecărui an pentru țigarete, este nivelul actualizat calculat conform alin. (2).

(2) Nivelul accizelor prevăzut în anexa nr. 1 se actualizează anual cu creșterea prețurilor de consum, din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014 – septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(3) După actualizarea prevăzută la alin. (2) nivelul accizelor exprimate în lei, înscris în anexa nr. 1, se rotunjește la nivel de două zecimale, prin reducere, atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 și prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

(4) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5 - 9 din anexa nr. 1 cuprinde și contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Pentru băuturile alcoolice, țigarele, țigările și țigările de foi, nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 1 – 7 din anexa nr. 1 cuprinde și cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport și Tineret, prevăzută în Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul se măsoară la o temperatură de 15 °C.

(7) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se poate aplica un nivel redus de accize. Nivelul și condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Calculul accizelor

Art. 336. - (1) Calculul accizelor se efectuează potrivit prevederilor din norme.

(2) Pentru produsele intermediare prevăzute la art. 345, acciza datorată nu poate fi mai mică de 213,21 lei/1000 hl. produs.

(3) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem.

(4) Nivelul accizelor pentru țigarete se actualizează anual, începând cu data de 1 aprilie, conform regulilor prevăzute la art. 335 alin. (2) și (3).

(5) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal de 14% asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum.

(6) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem și a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I cu cel puțin 30 zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(7) Acciza datorată determinată potrivit alin. (3) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în lei/1.000 de țigarete care este de 97% din nivelul accizei totale prevăzut în anexa nr. 1.

(8) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor cantităților de țigarete eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete eliberate pentru consum. Acest preț mediu ponderat se stabilește până pe data de 15 februarie a fiecărui an, pe baza datelor privind cantitățile totale de țigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent și este publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice în termen de 15 de zile de la data stabilirii.

(9) Prețul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește și se declară de către persoana care eliberează pentru consum țigaretel în România sau care importă țigaretel și este adus la cunoștința publică, în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

(10) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a țigaretel pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul.

(11) Este interzisă vânzarea de țigarete de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

(12) Este interzisă vânzarea de țigarete, de către orice persoană, către persoane fizice, la un preț mai mic decât prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Responsabilitățile plătitorilor de accize

Art. 337. – (1) Plătitorii de accize au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă.

(2) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol.

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 338. - (1). Termenul de plată a accizelor este până pe data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este până pe data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final. În cazul prevăzut la art. 351 alin. (3), termenul de plată a accizelor este până pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc autoconsumul;

b) în cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

c) orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 333 alin. (4) - (7) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care acestea au devenit exigibile;

d) în situațiile prevăzute la art. 333 alin. (1) lit. b) și c) acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația de accize.

(3) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. a) - e) din antrepozite fiscale ori din locația în care acestea au fost recepționate de către destinatarul înregistrat se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se regularizează eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal ori al destinatarului înregistrat, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de aceștia, în decursul lunii precedente.

Depunerea declarațiilor de accize

Art. 339. - (1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă, de către plătitorii de accize, până pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 333 alin. (1) lit. b) și c), și alin. (4) - (7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea competentă în termen de 5 zile calendaristice de la data eliberării pentru consum.

Documente fiscale

Art. 340. - Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, proveniența trebuie să fie dovedită conform prevederilor stabilite prin norme.

Garanții

Art. 341. - (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat și importatorul autorizat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, la nivelul stabilit conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) În situația în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat înregistrează obligații fiscale restante administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu mai mult de 30 de zile, față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), garanția poate fi depusă de proprietarul produselor accizabile sau, în comun, de către acesta și una dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite prin norme.

(4) În cazul antrepozitarilor autorizați, prin norme se stabilesc niveluri minime și maxime ale garanțiilor, în funcție de natura și volumul produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(5) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(6) Tipul, modul de calcul, valoarea, durata și condițiile de reducere ale garanției sunt prevăzute în norme, pe tipuri de activități și grupe de produse.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat care deține și calitatea de expeditor înregistrat, condițiile și cuantumul garanției se stabilesc prin norme.

(8) Valoarea garanției se analizează periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau ale nivelului accizelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Alcool și băuturi alcoolice

Bere

Art. 342. - (1) În înțelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de mici fabrici de bere independente, a căror producție nu depășește 200.000 hl/an, se aplică un nivel redus al accizei specifice prevăzută în anexa nr.1. Același regim se aplică și pentru berea livrată pe teritoriul României de către mici fabrici de bere situate în alte state membre, potrivit prevederilor din norme.

(3) Prin mică fabrică de bere independentă se înțelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere și care folosește clădiri separate din punct de vedere fizic de orice altă fabrică de bere și care nu lucrează sub licență. Totuși, atunci când două sau mai multe mici fabrici de bere cooperează, iar producția lor anuală totală nu depășește 200.000 hl, aceste fabrici de bere pot fi considerate o mică fabrică de bere independentă separată.

(4) Antrepozitarul autorizat care produce și alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă prevăzută la alin. (2).

(5) Fiecare mică fabrică de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul anterior și/sau cantitatea de bere care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din norme.

(6) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Vinuri

Art. 343. - (1) În înțelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniștite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumos, așa cum este definit la lit. b), și care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depășește 18% în volum, au fost obținute fără nicio îmbogățire și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205 și care:

1. sunt prezentate în sticle închise cu dop tip „ciupercă” fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune egală sau mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție; și

2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică și consumat de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri

Art. 344. - (1) În înțelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniștite, care se încadrează la codurile NC 2204 și 2205 și care nu sunt prevăzute la art. 343, precum și toate produsele încadrate la codurile NC 2206, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, așa cum sunt definite la lit. b), și a produsului prevăzut la art. 342, având:

1. o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 10% în volum; sau

2. o concentrație alcoolică ce depășește 10% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205, care nu intră sub incidența art. 343 și care sunt prezentate în sticle închise cu dop tip „ciupercă” fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune egală sau mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

Produse intermediare

Art. 345. - (1) În înțelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 și 2206, dar care nu intră sub incidența art. 342 - 344.

(2) Se consideră produs intermediar și orice băutură fermentată liniștită prevăzută la art. 344 alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depășește 5,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare.

(3) Se consideră produs intermediar și orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 344 alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depășește 8,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare.

Alcool etilic

Art. 346. - (1) În înțelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclurii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 și 2206 ;

c) țuică și rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conțin produse, în soluție sau nu.

(2) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 0,50 hl de alcool pur/an pentru fiecare gospodărie individuală, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din norme.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție nu depășește 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse prevăzute în anexa nr.1.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de norme.

SECȚIUNEA a 5-a

Tutun prelucrat

Tutun prelucrat

Art. 347. - (1) În înțelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

a) țigarete;

b) țigări și țigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;

2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră țigarete:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

d) orice produs care conține total sau parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră țigări sau țigări de foi, dacă, având în vedere proprietățile acestora și așteptările obișnuite ale clienților, pot și au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun cu un înveliș exterior din tutun natural;

b) rulourile de tutun cu umplutură mixtă mărunțită și cu înveliș exterior de culoarea obișnuită a unei țigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepția vârfului în cazul țigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muștiucul, nu este mai mică de 2,3 g și nici mai mare de 10 g și circumferința a cel puțin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;

c) produsele alcătuite parțial din substanțe altele decât tutun și care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) și b).

(4) Se consideră tutun de fumat:

a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăți și care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) deșeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidența alin. (2) și (3) și care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, deșeurile de tutun sunt considerate ca fiind

resturi de foi de tutun și produse secundare obținute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun;

c) orice produs care constă total sau parțial din alte substanțe decât tutunul, dar care îndeplinește, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete:

a) tutunul de fumat așa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime de tăiere sub 1,5 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lățime de tăiere de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în țigarete.

(6) Fără să contravină prevederilor alin. (2) lit. d) și alin. (4) lit. c), produsele care nu conțin tutun și care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din norme.

(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muștiucul, mai mare de 8 cm, fără să depășească 11 cm, ca 3 țigarete, excluzând filtrul sau muștiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depășească 14 cm, și așa mai departe.

(8) Toți operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligația de a prezenta autorității competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum, în conformitate cu prevederile din norme.

SECȚIUNEA a 6-a

Produse energetice

Produse energetice

Art. 348. - (1) În înțelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 9 - a și a 15 - a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 15-a se aplică numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor;

i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 și 3811 90 00.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbunele și cocsul cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) De asemenea, se datorează accize pentru produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), care sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei se stabilește în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu excepția celor utilizate drept combustibil pentru navigație, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(7) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(8) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta aceluși loc de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Gaz natural

Art. 349. - (1) În scopul aplicării art. 331 și 332, gazul natural este supus accizelor și accizele devin exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizați potrivit legii direct către consumatorii finali din România.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în norme.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și este plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Cărbune, cocs și lignit

Art. 350. - În scopul aplicării art. 331 și 332, cărbunele, cocsul și lignitul sunt supuse accizelor și accizele devin exigibile la momentul livrării acestora în România de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Acești operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în norme.

SECȚIUNEA a 7-a

Energie electrică

Energie electrică

Art. 351. - (1) În înțelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) În scopul aplicării art. 331 și 332, energia electrică este supusă accizelor și accizele devin exigibile la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali din România.

(3) O entitate care produce energie electrică pentru uz propriu este considerată distribuitor.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 331, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.

(5) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în norme.

(6) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și este plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

SECȚIUNEA a 8-a

Autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize

Reguli generale

Art. 352. – (1) Autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați și a expeditorilor înregistrați se efectuează de către autoritatea competentă prin Comisia pentru autorizarea operatorilor cu produse supuse accizelor armonizate instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare Comisie.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) autorizarea antrepozitelor fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, micile distilerii prevăzute la art. 346 alin. (4), precum și micile fabrici de bere independente prevăzute la art. 342 alin. (3) se poate face și prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, numite în continuare Comisii teritoriale;

b) autorizarea destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile se efectuează de către Comisiile teritoriale.

Comisia

Art. 353. - (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia poate solicita orice informații și documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte instituții ale statului, pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(2) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituții. Nerespectarea acestei obligații atrage măsurile sancționatorii prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Comisia poate solicita, după caz, participarea la ședințe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum și a reprezentantului legal al operatorului economic în cauză.

(4) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcționează în cadrul direcției de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice, direcție desemnată prin hotărârea de organizare și funcționare a ministerului.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, direcția de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale și teritoriale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și, respectiv, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală orice alte informații și documente pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(6) Competențele, componența, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale Comisiei sunt stabilite prin norme.

Comisiile teritoriale

Art. 354. – Competențele, componența, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale Comisiilor teritoriale sunt stabilite prin norme.

SECȚIUNEA a 9-a

Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 355. - (1) Producția, transformarea și deținerea produselor accizabile atunci când accizele nu au fost percepute, este permisă numai într-un antrepozit fiscal, cu excepțiile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele, lignitul și cocsul.

(3) Micii producători de vinuri liniștite prevăzuți la alin. (2) lit. b) au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din norme.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (2) lit. b) realizează livrări intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu următoarele excepții:

a) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave sau nave;

b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu - se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 379 alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal;

d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase.

(7) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută. Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage obligația de plată a acestora.

(8) Este interzisă producerea sau transformarea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 356. - (1) În vederea obținerii autorizației de antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în norme.

(2) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în norme potrivit specificului activității ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal.

(3) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea este însoțită de documentele aferente fiecărui loc.

(4) Dacă în urma analizării documentației anexate la cererea înregistrată direcția de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorității competente.

Condiții de autorizare

Art. 357. - (1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, primirea și/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în norme, diferențiate în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele aferente produselor depozitate;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute la art. 355 alin. (6) lit. a);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, nici persoana însăși, nici administratorii acesteia să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 360;

g) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din norme;

i) persoana juridică nu se află în procedura falimentului sau de lichidare.

(2) Antrepozitarul autorizat poate desfășura activități conexe celor de producție sau transformare ori deținere a produselor accizabile în antrepozitul fiscal, potrivit prevederilor din norme.

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile și în funcție de activitatea desfășurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din norme.

(4) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare, precum și locurile aferente operatorilor economici în care constituie și mențin exclusiv stocurile de urgență conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 358. - (1) Autoritatea competentă emite autorizația de antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația conține următoarele elemente:

a) codul de accize atribuit antrepozitelui fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;

c) adresa antrepozitelui fiscal;

d) tipul produselor accizabile primite/expediate în/din antrepozitul fiscal și natura activității;

- e) nivelul garanției;
- f) perioada de valabilitate a autorizației, care este de 3 ani;
- g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(4) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în norme.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(7) Antrepozitarul autorizat care dorește continuarea activității într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizația pentru acel antrepozit fiscal solicită în scris autorității competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din norme.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal se prelungește până la data soluționării cererii de reautorizare.

Respingerea cererii de autorizare

Art. 359. - (1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 360. - (1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente o garanție care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile, în conformitate cu prevederile art. 341 și în condițiile stabilite prin norme;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente;

d) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din

antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;

e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorității competente;

i) să cerceteze și să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare ce intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcționare, a condițiilor prevăzute la art. 366;

l) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

(2) Se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1) lit. a), antrepozitarii care dețin doar antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii și menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 360/2013 *privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țigete și de produse petroliere*.

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile și în funcție de activitatea desfășurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din norme.

(4) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor sau a părților sociale ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată, revocată sau suspendată conform prezentului capitol se aduce la cunoștința autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării inspecției fiscale, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital.

(5) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producția și/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată ori suspendată conform prezentului capitol se poate face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligațiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective și-a asumat obligația de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu

asigurarea unei garanții sub forma unei scrisori de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacției, ale antrepozitarului.

(6) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (4) și (5) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Netransmisibilitatea autorizației de antrepozit fiscal

Art. 361. - (1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu se transferă noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației de antrepozit fiscal

Art. 362. - (1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. persoana juridică sau oricare dintre administratorii acesteia a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările

ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 360;.

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată;

g) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevăzută în norme, potrivit prevederilor art. 357 alin. (1) lit. a).

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care pentru antrepozitarul în cauză s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1 - 6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) pe o perioadă de 1 - 12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 424 alin. (1) lit. b) – e), g) și i);

c) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal se comunică și antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 30 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 180 zile de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte potrivit alin. (7). Aceste prevederi se aplică și în situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare, la calculul termenului de 180 zile fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(12) În situația în care, în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal, intervin modificări ale condițiilor de autorizare sau de funcționare ale antrepozitului fiscal, iar neconformarea la acestea atrage revocarea autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă la data la care persoana a cărei autorizație a fost revocată din cauza neconformării la aceste condiții îndeplinește toate condițiile de autorizare/funcționare.

(13) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a expirat ori le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condițiile prevăzute de norme.

SECȚIUNEA a 10 - a

Destinatarul înregistrat

Reguli generale

Art. 363. – (1) Persoana care intenționează să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru trebuie să se autorizeze în calitate de destinatar înregistrat.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

Cererea de autorizare ca destinatar înregistrat

Art. 364. - (1) Destinatarii înregistrați pot să-și desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de Comisie, potrivit prevederilor din norme.

(2) Destinatarii înregistrați care primesc doar ocazional produse accizabile pot să-și desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de Comisiile teritoriale. Autorizarea prevăzută la art. 329 pct. 13 se face pentru o cantitate - limită de produse accizabile primită de la un singur expeditor și pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din norme.

(3) În vederea obținerii autorizației de destinatar înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în norme.

Condiții de autorizare ca destinatar înregistrat

Art. 365. - (1) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin un loc în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la Oficiul Registrului Comerțului.

(2) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locuri, cererea este însoțită de o declarație privind locurile în care urmează să se realizeze recepția acestor produse, precum și de dovada înregistrării acestora la Oficiul Registrului Comerțului.

(3) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) se respinge.

(4) Autorizația de destinatar înregistrat se eliberează numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în norme;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare,

mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

e) persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat deține un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate și a stocurilor de astfel de produse.

Autorizarea ca destinatar înregistrat

Art. 366. – (1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca destinatar înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Procedura de autorizare a destinatarilor înregistrați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizația conține următoarele elemente:

- a) codul de accize,
- b) elementele de identificare ale destinatarului înregistrat
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate,
- d) nivelul și forma garanției,
- e) data de la care autorizația devine valabilă;
- f) locurile declarate pentru recepția produselor accizabile și adresa acestora,

(4) Autorizația de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizația are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia.

(6) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(7) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe destinatarul înregistrat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(8) Destinatarul înregistrat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în norme.

Respingerea cererii de autorizare ca destinatar înregistrat

Art. 367. - (1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui destinatar înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

Obligațiile destinatarului înregistrat

Art. 368. – (1) Orice destinatar înregistrat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în norme, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat sau a expeditorului înregistrat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidențe produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

d) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcționare, a condițiilor prevăzute la art. 365.

(2) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a depune o notificare la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din norme.

(3) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-un nou loc dacă acesta nu a fost declarat.

(4) Destinatarul înregistrat are obligația de a transmite autorității competente, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achizițiile de produse accizabile, potrivit modelului prevăzut în norme.

Netransferabilitatea autorizației de destinatar înregistrat

Art. 369. - (1) Autorizațiile sunt emise numai pentru destinatarii înregistrați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului de recepție a produselor accizabile, autorizația nu se transferă noului proprietar.

Revocarea autorizației de destinatar înregistrat

Art. 370. – (1) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la art. 368;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

e) în situația de la alin. (2).

(2) În cazul în care destinatarul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte. Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(3) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(4) Destinatarul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

SECȚIUNEA a 11-a
Expeditorul înregistrat

Reguli generale

Art. 371. – Persoana care intenționează să expedieze în regim suspensiv de accize produse accizabile puse în liberă circulație, trebuie să se autorizeze în calitate de expeditor înregistrat.

Cererea de autorizare ca expeditor înregistrat

Art. 372. – (1) Expeditorul înregistrat în România poate să-și desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de Comisie.

(2) În vederea obținerii autorizației de expeditor înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în norme.

Condiții de autorizare ca expeditor înregistrat

Art. 373. - (1) Comisia eliberează autorizația de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în norme;
- b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;
- c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;
- d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Autorizarea ca expeditor înregistrat

Art. 374. – (1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca expeditor înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Procedura de autorizare a expeditorilor înregistrați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizația conține următoarele elemente:

- a) codul de accize,
- b) elementele de identificare ale expeditorului înregistrat
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi expediate,
- d) nivelul și forma garanției,
- e) data de la care autorizația devine valabilă:
- f) locurile de import.

(4) Autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea competentă. În cazul solicitantului care deține și calitatea de antrepozitar autorizat, autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data emiterii acesteia.

(5) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe expeditorul înregistrat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(7) Expeditorul înregistrat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în norme.

Respingerea cererii de autorizare ca expeditor înregistrat

Art. 375. - (1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui expeditor înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

Obligațiile expeditorului înregistrat

Art. 376. - Orice expeditor înregistrat are obligația de a garanta plata accizelor în condițiile prevăzute în norme, înaintea expeditiei produselor accizabile.

(2) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, expeditorul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din norme.

(3) Expeditorul înregistrat are obligația de a transmite autorității competente, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind livrările de produse accizabile, potrivit modelului prevăzut în norme.

Netransferabilitatea autorizației de expeditor înregistrat

Art. 377. - Autorizațiile sunt emise numai pentru expeditorii înregistrați numiți și nu sunt transferabile.

Revocarea autorizației de expeditor înregistrat

Art. 378. – (1) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

- a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la art. 376;
- b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;
- c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;
- d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;
- e) în situația de la alin. (2).

(2) În cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(3) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(4) Expeditorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de expeditor înregistrat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

SECȚIUNEA a 12-a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

Excepții

Art. 379. - (1) Nu se datorează accize pentru:

1. produsele cu codurile NC 4401 și 4402 și căldura rezultată în aval utilizând aceste produse;

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitic și metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă re folosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se aplică dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea și condițiile de aplicare a alin. (1) se reglementează prin norme.

SECȚIUNEA a 13 - a

Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 380 - (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România și de către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;

c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin norme.

(3) Fără să contravină prevederilor art. 387 alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un beneficiar al scutirilor prevăzute la alin. (1), sunt însoțite de certificat de scutire.

(4) Modelul și conținutul certificatului de scutire sunt cele stabilite prin norme.

(5) Procedura prevăzută la art. 387 - 392 nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procedura prevăzută la art. 387 - 392 se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul național și teritoriul aceluși stat membru.

Scutiri speciale

Art. 381. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică și produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terț sau către o țară terță înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie ori un alt document care face dovada destinației finale situate pe un teritoriu terț sau o țară terță.

(5) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) - (3) se stabilesc prin norme.

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 382. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 328 alin. (2) lit. a), atunci când sunt:

- a) complet denaturate;
- b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
- c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;
- d) utilizate pentru producerea de medicamente;
- e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;
- f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

h) utilizate în procese de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

i) utilizate ca eșantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producție ori în scopuri științifice.

(2) Transformarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice în scopurile prevăzute la alin. (1) poate avea loc în afara antrepozitului.

(3) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului se reglementează prin norme.

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 383. - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin norme.

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art. 384. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviație, alta decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și energia electrică produsă la bordul navelor. Prin ambarcațiune de agrement privată se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi - folosite de gospodării și/sau de organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate și de alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ și lăcașuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW;

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin norme.

SECȚIUNEA a 14-a

Restituiri de accize

Restituiri de accize

Art. 385. - (1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, necorespunzătoare sau degradate calitativ returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(2) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile legale de comercializare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(3) În cazul produselor pentru care accizele au fost plătite în România și care ulterior sunt exportate sau livrate intracomunitar, persoana care a efectuat exportul sau livrarea intracomunitară poate solicita restituirea accizelor,.

(4) Pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, accizele plătite pot fi restituite.

(5) Cuantumul accizelor restituite nu poate depăși suma efectiv plătită la bugetul de stat.

SECȚIUNEA a 15-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Art. 386. - (1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;
2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în sensul art. 390 alin. (1);

4. un destinatar în sensul art. 380 alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b) și cu excepția situației prevăzute la art. 363 alin. (2), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin norme.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a respecta cerințele prevăzute la art. 389 alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

Documentul administrativ electronic

Art. 387. - (1) Deplasarea produselor accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul înaintează un proiect de document administrativ electronic autorității competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind

informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autoritatea competentă a expeditorului, prin sistemul informatizat prevăzut la alin. (2), efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic este validat de către autoritatea competentă a expeditorului prin atribuirea unui cod de referință administrativ unic, specific fiecărei mișcări în regim suspensiv de accize;

b) datele nu sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic nu este validat, iar expeditorul este informat fără întârziere.

(4) În cazurile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 386 alin. (2) lit. b) și la art. 386 alin. (3), autoritatea competentă a expeditorului transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente a destinatarului, care la rândul ei îl transmite destinatarului prin intermediul sistemului informatic, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

(5) În cazul prevăzut la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă a expeditorului înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) și (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 386 alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat, și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la art. 386 alin. (3), după caz, în condițiile prevăzute prin norme.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute în norme.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităților competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

Art. 388. – (1) Pe teritoriul României este permisă divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări.

(2) Autoritatea competentă poate permite, în condițiile stabilite prin norme, ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize cu condiția ca să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile.

(3) Divizarea pe teritoriul altui stat membru a unei deplasări intracomunitare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări se poate efectua cu condiția:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizarea să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Art. 389. - (1) La primirea de produse accizabile, la oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 ori la art. 386 alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerințe:

- a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinație;
- b) să păstreze produsele primite în vederea verificării și certificării datelor din documentul administrativ electronic la solicitarea autorității competente;
- c) să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalitățile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinație și de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinarii menționați la art. 380 alin. (1) sunt prevăzute prin norme.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire și îl transmite autorității competente a expeditorului;

2. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt;

(4) Atunci când expeditorul este din alt stat membru, raportul de primire se înaintează acestuia prin intermediul autorității fiscale din statul membru, de către autoritatea competentă din România

(5) În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin norme.

Raportul de export

Art. 390. - (1) În situațiile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 3 și la art. 386 alin. (2) lit. b), după caz, dacă exportul are loc din România, autoritățile competente întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieșire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 330 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul României.

(2) Autoritățile competente înaintează raportul de export expeditorului.

(3) În condițiile în care expeditorul este din alt stat membru iar biroul vamal de ieșire este din România, autoritățile competente verifică pe cale electronică informațiile ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate autoritățile competente din România transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(4) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

Art. 391. - (1) Prin excepție de la prevederile art. 387alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca și proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 387 alin. (2);

b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin procedura stabilită prin norme.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 387 alin. (2).

(3) De îndată ce informațiile cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 387 alin. (3), acest document înlocuiește documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 387 alin. (4) și (5), precum și cele ale art. 389 și 390 se aplică mutatis mutandis.

(4) Până la momentul validării informațiilor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul comunică informațiile prevăzute la art. 387 alin. (10) sau la art. 388 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2) - (5) se aplică mutatis mutandis.

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație

Art. 392. - (1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 386 alin. (2) lit. b) și la art. 386 alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 389 alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 391 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 391 alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conține aceleași informații ca și raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din norme.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 389 alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 391 alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 389 alin. (1) lit. c). Prevederile art. 389 alin. (3) și (4) se aplică mutatis mutandis.

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 390 alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 391 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 391 alin. (2) și (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca și raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la art. 390 alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din norme.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 391 alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 390 alin. (1). Prevederile art. 390 alin. (2) și (3) se aplică mutatis mutandis.

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Art. 393. - (1) Fără să contravină prevederilor art. 392, raportul de primire prevăzut la art. 389 alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 390 alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 386 alin. (7).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 392 dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este:

a) în cazurile prevăzute la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 386 alin. (2) lit. b) și la art. 386 alin. (3), o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată:

b) în cazul prevăzut la art. 386 alin. (2) lit. a) pct. 3, o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar și care conține aceleași informații ca și raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Structura și conținutul mesajelor

Art. 394. - (1) Structura și conținutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit art. 387 - 390 de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele și procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum și structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 391 și 392 sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații sunt stabilite prin norme al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Proceduri simplificate

Art. 395. - (1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfășoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin norme al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, stabilite pe baza prevederilor art. 387 - 393.

(2) Prin acord și în condițiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată

Art. 396. - (1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulație de către un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operațiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deține cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mișcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mișcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoțite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 387 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul importatorului înregistrat în România care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

Nereguli și abateri

Art. 397. - (1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 333 alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 333 alin. (1) lit. a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum, trebuie să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit art. 333 alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul expedierii produselor accizabile. Face excepție de la

prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 386 alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție în conformitate cu art. 386 alin. (7). Dacă persoana care a constituit garanția potrivit prevederilor art. 341 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acestea i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a-i permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu art. 386 alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art. 386 alin. (6), se aplică dispozițiile alin. (1). În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 333 alin. (5) și (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 386 alin. (7).

(7) În sensul prezentului articol, nu se consideră neregulă diferențele constatate între cantitățile înregistrate la expediere, respectiv la recepție, care pot fi atribuite toleranțelor aparatelor de măsurare și care sunt în limitele claselor de precizie ale aparatelor, stabilite conform HG. nr. 246/2006 privind introducerea și punerea în funcțiune a mijloacelor de măsurare.

SECȚIUNEA a 16 - a

Deplasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

Persoane fizice

Art. 398- (1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu și transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se au în vedere cel puțin următoarele cerințe:

a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și în cantitățile prevăzute în norme.

(4) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în norme și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.

Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România

Art. 399 . - (1) Fără să contravină prevederilor art. 402 alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta în conformitate cu art. 398 se consideră deținere în scopuri comerciale.

(3) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătoare de accize devenite exigibile este, în cazul prevăzut la alin. (1), este persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără să contravină prevederilor art. 404, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în alt stat membru se deplasează în cadrul Uniunii Europene în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la art. 400 alin. (1) și (2).

(6) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru și România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din norme.

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

Art. 400. - (1) În situația prevăzută la art. 399 alin. (1), produsele accizabile circulă între România și alt stat membru sau între alt stat membru și România, împreună cu un document de însoțire prevăzut la art. 401.

(2) Persoanele prevăzute la art. 399 alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială și să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorității competente să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Documentul de însoțire

Art. 401. - (1) Documentul de însoțire se întocmește de către furnizor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire se stabilește prin norme.

Vânzarea la distanță și reprezentantul fiscal

Art. 402. - (1) Vânzarea la distanță din alt stat membru în România reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană stabilită în România, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în norme.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România și autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite și la autoritatea competentă, prevăzute în norme;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să țină evidențe ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Persoana nestabilită în România care efectuează o vânzare la distanță trebuie să transmită autorității competente, în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal, o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin norme.

(6) Vânzarea la distanță din România în alt stat membru reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzătorul stabilit în România ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în acel stat membru. Accizele plătite în România se restituie, la solicitarea

vânzătorului, dacă vânzătorul din România prezintă autorităților competente dovezi care să ateste că produsele accizabile au ajuns și accizele s-au plătit în statul membru de destinație.

Distrugerii și pierderi

Art. 403. - (1) În situațiile prevăzute la art. 399 alin. (1) și la art. 402 alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză se dovedește într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanția depusă în temeiul art. 400 alin. (2) lit. a) sau al art. 402 alin. (4) lit. a) se eliberează.

(3) Regulile și condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în norme.

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

Art. 404. - (1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 399 alin. (1) sau cu art. 402 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 399 alin. (1) sau cu art. 402 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 400 alin. (2) lit. a) sau cu art. 402 alin. (4) lit. a) și de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a

fost comisă ori constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul art. 400 alin. (2) lit. a) sau al 402 alin. (4) lit.a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 399 alin. (1) sau al art. 403 alin. (1), care nu face obiectul art. 402 din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 17 - a

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

Art. 405. – (1) Produsele accizabile prevăzute la art. 342 – 346 și art. 348 alin. (2) se deplasează în regim de exceptare sau de scutire directă către un utilizator final doar dacă sunt acoperite de documentul administrativ electronic procesat prevăzut la art. 387.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele utilizate de un utilizator final în cadrul antrepozitului fiscal.

(3) În situația de la alin. (1), se aplică mutatis mutandis prevederile secțiunii a 15-a.

SECȚIUNEA a 18 - a

Marcarea produselor alcoolice și a tutunului prelucrat

Reguli generale

Art. 406. - (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

- a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;
- b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Responsabilitatea marcării

Art. 407. - Responsabilitatea marcării produselor accizabile prevăzute la art. 406 revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați sau importatorilor autorizați.

Proceduri de marcarea

Art. 408. - (1) Marcarea produselor accizabile prevăzute la art. 406 se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea și elementele inscripționate pe marcaje sunt stabilite prin norme.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat au obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) sunt considerate ca nemarcate.

Eliberarea marcajelor

Art. 409. - (1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor către:

a) antrepozitarul autorizat pentru produsele accizabile prevăzute la art. 406;

b) destinatarul înregistrat care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art.406;

c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 406.

(2) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă.

(3) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă.

(4) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării.

(6) Procedurile eliberare a marcajelor, precum și de restituire a contravalorii marcajelor se stabilesc prin norme.

SECȚIUNEA a 19 - a

Marcarea și colorarea păcurii și a produselor asimilate acesteia

Reguli generale

Art. 410. - (1) Produsele energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate și colorate potrivit prevederilor art. 411 și 412.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) produsele energetice prevăzute la art. 348 alin.

(3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare și cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităților și procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin norme.

b) livrate către sau de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale;

c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizați în acest sens sau care sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire;

d) pentru care deținătorul acestora poate face dovada plății accizelor la bugetul de stat la nivelul celui prevăzut pentru motorină în anexa nr. 1.

Substanțe utilizate pentru marcare și colorare

Art. 411. - (1) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit științific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(3) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

(4) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(5) Operatorii economici care comercializează substanțe prevăzute la alin. (1) și (3) au obligația de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din norme.

Responsabilitatea marcării și colorării

Art. 412. - (1) Antrepozitarul autorizat din România are obligația marcării și colorării produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deține. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor, responsabilitatea marcării și colorării la nivelurile prevăzute la art. 411 alin. (2) și (4), precum și a omogenizării substanțelor prevăzute la art. 411 alin. (1) și (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfășoară astfel de operațiuni și care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(2) Operațiunea de marcare și colorare a produselor energetice prevăzute la art. 348 alin.

(3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale se face sub supraveghere fiscală.

(3) Operatorii economici din România care achiziționează marcatori și coloranți în scopul prevăzut la art. 410 alin. (1) au obligația ținerii unor evidențe stricte privind cantitățile de astfel de produse utilizate.

(4) Este interzisă, cu excepțiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate sau marcate și colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(5) Este interzisă marcarea și/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanțe decât cele precizate la art. 411 alin. (1) și (3) sau achiziționate de la alți operatori economici decât cei prevăzuți la art. 411 alin. (5).

(6) Este interzisă utilizarea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la art. 411 alin. (1) și (3).

(7) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate și necolorate, sau marcate și colorate necorespunzător, precum și în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligațiilor ce privesc modalitățile și procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin norme, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

SECȚIUNEA a 20 – a

Marcarea și colorarea motorinei

Reguli generale

Art. 413. - (1) Produse energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. c) - motorină, pot fi utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile în care sunt scutite de la plata accizelor potrivit prevederilor art. 384 alin. (1), numai dacă sunt marcate și colorate potrivit prevederilor art. 414.

(2) Livrarea motorinei utilizate drept combustibilului pentru motor către operatorii economici beneficiari ai scutirii se face numai după marcarea și colorarea acesteia.

Substanțe utilizate pentru marcarea și colorare

Art. 414. - (1) Pentru marcarea motorinei se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit științific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcarea este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de motorină.

(3) Pentru colorarea motorinei se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

(4) Nivelul de colorare este de 5 mg +/- 10% de colorant pe litru de motorină.

(5) Operatorii economici care comercializează substanțe prevăzute la alin. (1) și (3) au obligația de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din norme.

Responsabilitatea marcării și colorării

Art. 415. - (1) Antrepozitarul autorizat din România are obligația marcării și colorării motorinei realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deține. Responsabilitatea marcării și colorării la nivelurile prevăzute la art. 414 alin. (2) și (4), precum și a omogenizării substanțelor prevăzute la art. 414 alin. (1) și (3) în masa de produs finit revine antrepozitarului autorizat.

(2) Marcarea și colorarea motorinei pe teritoriul României se realizează în antrepozite fiscale sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin norme.

(3) Operatorii economici din România care achiziționează marcatori și coloranți în scopul prevăzut la art. 413 alin. (1) au obligația ținerii unor evidențe stricte privind cantitățile de astfel de produse utilizate.

(4) Este interzisă marcarea și/sau colorarea motorinei cu alte substanțe decât cele precizate la art. 414 alin. (1) și (3) sau achiziționate de la alți operatori economici decât cei prevăzuți la art. 414 alin. (5).

(5) Este interzisă utilizarea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la art. 414 alin. (1) și (3).

SECȚIUNEA a 21 – a

Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile

Confiscarea tutunului prelucrat

Art. 416. - (1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrați sau importatorilor autorizați de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarilor înregistrați, al expeditorilor înregistrați sau al importatorilor autorizați se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizați pentru producția și/sau depozitarea de tutun prelucrat.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, și importatorii autorizați, precum și procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din norme.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinat înregistrat, și importator autorizat are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Controlul

Art. 417. - (1) Toți operatorii economici cu produse accizabile sunt obligați să accepte orice control ce permite autorității competente prevăzute în norme să se asigure de corectitudinea operațiunilor cu produse accizabile.

(2) Autoritățile competente iau măsuri de supraveghere fiscală și control pentru asigurarea desfășurării activității autorizate în condițiile legii. Modalitățile și procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producției, depozitării, circulației și importului produselor supuse accizelor armonizate se stabilesc prin norme al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Întârzieri la plata accizelor

Art. 418. - Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Procedura de import pentru produse energetice

Art. 419. - Efectuarea formalităților vamale de import aferente benzinelor și motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin norme al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Condiții de distribuție și comercializare

Art. 420. - (1) Comercializarea pe piața națională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(2) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

(3) Operatorii economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor din norme.

(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor din norme.

(5) Nu intră sub incidența alin. (3) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale și destinatarii înregistrați pentru locurile declarate pentru recepția produselor accizabile.

(6) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianți angro sunt însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține. Ambalajele în care sunt prezentate băuturile alcoolice trebuie să conțină și informații privind producătorul.

(7) Operatorii economici distribuitori și comercianții angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute.

(8) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producție ori pot fi supuse operațiilor de ecologizare, în condițiile prevăzute de norme.

(9) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții intracomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă potrivit prevederilor din norme.

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producția de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuți la lit. a), trebuie să fie însoțită de un document comercial în care se înscrie numărul autorizației operatorului economic.

(10) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (9), intervine ca sancțiune exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(11) Este interzisă practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât prețurile de producție sau de achiziție, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată.

(12) Prevederile alin. (11) nu se aplică în următoarele situații:

- a) comercializarea produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor;
- b) comercializarea produselor accizabile pentru care există o cotație internațională sau bursieră.

(13) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la art. 406. Prin consumator se înțelege persoana definită la art. 4 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(14) În cazul vânzărilor cu preț redus prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de produse accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la art. 406 se aplică prevederile alin. (13).

Decontările între operatorii economici

Art. 421. - (1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize și operatorii economici cumpărători de produse accizabile se face integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

- a) comercializarea în regim en detail;
- b) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;
- c) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul statului;
- d) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management și Informatică, în conformitate cu

prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul de stat.

Valorificarea produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Art. 422. – (1) Alcoolul și băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se supun distrugerii.

(2) Produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare se supun distrugerii.

(3) Circulația produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 15-a din prezentul capitol.

Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului:

Art. 423. - (1) Circulația produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 15-a din prezentul capitol privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare pot fi valorificate către antrepozitarii autorizați și numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face în regim de supraveghere fiscală pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art.312.

CAPITOLULII

Contravenții și sancțiuni

Contravenții și sancțiuni

Art. 424. - (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a situațiilor de raportare reglementate în prezentul titlu;

b) neanunțarea autorității competente în termenul legal, potrivit prezentului titlu, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizațiilor prevăzute în prezentul titlu;

c) schimbarea destinației produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege;

d) refuzul operatorilor economici de a prelua și de a distruge cantitățile confiscate de tutun prelucrat, în condițiile prevăzute în prezentul titlu;

e) nerestituirea în vederea distrugerii a marcajelor neutilizate în termenul prevăzut în prezentul titlu unității specializate pentru tipărirea acestora;

f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 360 alin. (1) lit. f) și i).

g) neînscierea distinctă în facturi și în avize de însoțire a valorii accizelor, în cazurile prevăzute în prezentul titlu;

h) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerințelor prevăzute în prezentul titlu;

i) producerea de vinuri liniștite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniștite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială.

(2) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu prezentul titlu;

b) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 427 alin. (1) lit. h;

c) practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată, dacă fapta nu a fost săvârșită astfel încât să constituie infracțiune;

d) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor produselor accizabile între operatorii economici plătitori de accize și operatorii economici cumpărători, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu;

e) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației alcoolice pentru alcool etilic și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în prezentul titlu;

f) nesesizarea autorității competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate de către aceasta;

g) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

prevăzut în prezentul titlu ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție;

h) vânzarea în vrac și utilizarea ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum;

i) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic;

j) denaturarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice cu nerespectarea condițiilor și procedurilor prevăzute în prezentul titlu;

k) comercializarea în vrac, pe piața națională, a alcoolului sanitar;

l) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în prezentul titlu;

m) nerespectarea procedurii privind sigilarea și desigilarea instalațiilor de fabricație a alcoolului și distilatelor, prevăzută în prezentul titlu;

n) vânzarea țigaretelor de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat;

o) vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul;

p) desfășurarea activităților de comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat și activităților de comercializare în sistem angro și/sau en detail a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, precum și a biocombustibililor - cu nerespectarea obligațiilor prevăzute în acest sens în prezentul titlu;

q) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a fost revocată sau anulată, fără plata accizelor la bugetul de stat;

r) vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute de lege;

s) achiziționarea produselor accizabile de la persoane care desfășoară activități de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat - și care nu respectă condițiile sau obligațiile prevăzute la art. 420 alin. (2) și (4) din prezentul titlu, după caz;

ș) deținerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea cerințelor prevăzute în prezentul titlu, a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru;

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a) - c), g) - l), o) - ș);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la lit. g);

c) suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1 - 3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en detail, pentru situațiile prevăzute la lit. b) și p);

d) oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor, pentru situațiile prevăzute la lit. f), k) - m).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. e), f), j) - l) și m).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și f), precum și la alin. (2) lit.r).

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

Art. 425. - (1) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 424 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, cu excepția sancțiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la 424 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 424, agentul constatatork făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Dispoziții aplicabile

Art. 426. - Contravențiilor prevăzute la art. 424 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Infracțiuni

Infracțiuni

Art. 427. - (1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) producerea de produse accizabile care intră sub incidența regimului de antrepozitare prevăzut la titlul VIII, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

b) achiziționarea de alcool etilic și de distilate în vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse, potrivit titlului VIII;

c) livrarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. a) - e) din antrepozitele fiscale sau locurile de recepție în cazul destinatarilor înregistrați către cumpărători, persoane juridice, fără deținerea de către antrepozitarul autorizat sau a destinatarului autorizat expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată;

d) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

e) refuzul sub orice formă a accesului autorităților competente cu atribuții de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale.

f) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VIII;

g) achiziționarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VIII;

h) deținerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VIII, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare de alcool peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri;

i) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorzate.

j) eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României,

a produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate sau marcate și colorate necorespunzător, cu excepțiile prevăzute la art. 410 alin. (2);

k) marcarea și/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanțe decât cele prevăzute la art. 411 alin. (1) și (3);

l) folosirea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzută la art. 411 alin. (1) și (3) utilizați la marcarea și colorarea produselor energetice prevăzute la art. 348 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor.

(2) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani cele prevăzute la lit. f) și g);

b) cu închisoare de la 1 an la 4 ani, cele prevăzute la lit. b), e) și h) - k);

c) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. a), c), d) și l).

(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b) – e), g), i) și j) – l) organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (lei/U.M.)
1	2	3	3
Alcool și băuturi alcoolice			
	Bere, din care:	hl/1 grad Plato	3,3
	1.1. Bere produsă de producătorii independenți a căror producție anuală nu depășește 200 mii hl		1.82
	Vinuri	hl de produs	
	2.1. Vinuri liniștite		0,00
	2.2. Vinuri spumoase		47,38
	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	hl de produs	
	3.1. liniștite, din care:		396,84
	3.1.1. cidru de mere și de pere cu codurile NC 2206 00 51 și NC 2206 00 81		0,00
	3.1.2. hidromel cu codurile NC 2206 00 59 și NC 2206 00 89 obținut prin fermentarea unei soluții de miere în apă		0,00
	3.2. spumoase		47,38
	Produse intermediare	hl de alcool pur	3.306,98
	Alcool etilic, din care:	hl de alcool pur	3.306,98
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		1.653,49
Tutun prelucrat			
	Țigarete	1.000 țigarete	412,02
	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	303,23
	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete	kg	383,78
	Alte tutunuri de fumat	kg	383,78
Produse energetice			
	Benzină cu plumb	tonă	2.530,17
		1000 litri	1.948,23
	Benzină fără plumb	tonă	2.151,13
		1000 litri	1.656,36

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

		tonă	1.796,53
	Motorină	1000 litri	1.518,04
	Păcură		
	13.1. utilizată în scop comercial	tonă	71,07
	13.2. utilizată în scop necomercial		71,07
	Gaz petrolier lichefiat		
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	607,70
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		537,76
	14.3. utilizat în consum casnic ^{*1)}		0,00
	Gaz natural		
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		12,32
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	GJ	
	15.2.1. în scop comercial		0,81
	15.2.2. în scop necomercial		1,52
	Petrol lampant (kerosen) ^{*2)}		
		tonă	2.640,92
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	1000 litri	2.112,73
		tonă	2.226,35
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	1000 litri	1.781,07
	Cărbune și cocs		
	17.1. utilizat în scopuri comerciale	GJ	0,71
	17.2. utilizat în scopuri necomerciale		1,42
	Electricitate		
	18.1. Electricitate utilizată în scop comercial	Mwh	2,37
	18.2. Electricitate utilizată în scop necomercial		4,74

*1) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

*2) Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.